

Burre Posten

For katte- og dyrevenner

Nr. 3 Argang 2. August 2008

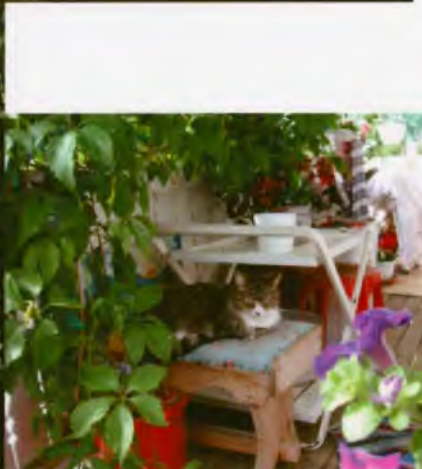
**Kjære alle dyrevenner!
Velkommen til å lese
Burre Posten som jeg
ønsker skal være positiv
og glad lesning.**

Øverst sover Nalle i restaurert kattegård med flere hyller og klatremuligheter. Til høyre Fina som dyrlegen ikke fant noe galt hos, her er hun igjen i farta. Ellen med Snøvit på fanget, Vivi som ga kattene et helt lekeland, ved siden av. I sofaen hviler **Gullet og Nøste.** I den store kattegården er det jungel, og her trives kattene. **Barten** på hylla øverst, nesten usynlig blant lauvet på svarthyllen.. **Fina** på yndlingsplassen på **verandaen**

Denne gangen vil dere få se foto av reven på hytta i Sigdal til fam. Grønhovd. Foto og også historien om 3 hunder som bodde i samme hus der også jeg bodde og som trivdes sammen med kattene og ellers fant på mye rart, **Prins, Haika og Ero**

Prins var en golden retriever som var usedvanlig snill mot alle. Og kattene var som hans egen familie. Men han hadde grenser og de satte han for Gråpus, sjefen for kattene i huset. Gråpus var vant til å få spise først og at de andre vek unna når han kom.

Det mente han at også Prins skulle gjøre. En dag som Prins spiste av den store bollen sin kom Gråpus og ville ha mat av bollen hans. Han satte seg ved siden av bollen og "syket" Prins ned ved å nistirre på han, slik han gjorde med kattene. For da gikk de alltid vekk. Men Prins reagerte ikke det spor, spiste så øra slang.

Da bøyde Gråpus seg fram og klorte på det ene øret til Prins. Han reagerte ikke.

Da bøyde Gråpus seg fram og beit i det ene øret til Prins.

Da løftet Prins på hodet og satte øynene på Gråpus, Gråpus gikk og Prins spiste videre.

Haika var en gammel buhund som satt på motorsykkelen når eieren, min yngste datter, Mette var på tur. Og Ero var en korthåret, langbeint dunker som tilhørte min eldste datter Marit. Felles for alle hundene var at de elsket vann. Folk som bodde oppe ved skaukanten fortalt meg rett som det var (det var jo båndtvang) at alle 3 hundene gikk etter hverandre opp den bratte bakken- Langrand og videre innover skauen til Årbogen, hvor de badet. Så gikk de ned til bygda og hjem igjen, kliss våte, etter endt bading.

Engang ble Ero borte. Marit var helt fortvilet og fant han ikke. Så ringte hun lensmannen. Han visste ikke noe. Men dagen etter ringte han. Ero var funnet på Steinberg! Han hadde svømt over Drammens elva og kommet vaklende i land og til et hus hvor et ektepar satt på verandaen. Først gikk han rundt huset og snuste, så gikk han opp verandaen til ekteparet som tok vel imot han og ga han mat. Deretter gikk han inn i stua og la seg på sofaen og sovnet, totalt utslitt.

Mannen i huset hadde ikke hjerte til å ta han vekk, for han sov vanligvis på sofaen. Denne natta satt han i en stol og sov for ikke å forstyrre Ero!

Han var også svært nysgjerrig på Prins som var ekstra stor og kraftig. Han snuste i ørene, øynene og munnen hans mens Prins sov. Det syntes han ikke noe om og plantet den ene labben over ryggen på Ero som ikke fikk leet seg, men måtte pent ligge helt stille! Det tok Ero meget fornærmelig opp og syntes Prins var usedvanlig frekk! Men det hjalp ikke. Prins holdt han stille så han fikk sove i ro.

Ero, Haika og Prins

Ero elsker barn. Her er Wicky som holder på med noe spennende

2 glade gutter, Ero og Prins

**Svanhild, Mathilde og Iselin på besøk.
Ero er med!**

Nypusen.

En kveld så jeg jenta på bensinstasjonen vegg i vegg passere forbi stuevinduet mitt med noe mørkt i armene.

Like etter gikk hun samme vei tilbake, uten noe i armene.

Det var høst, mørkt og kaldt ute så jeg gikk ut på trappa for å se hva dette var.

Der sto en svart, stor og ukjent pus med blank, flott pels.

Jeg hentet litt mat til han for jeg trodde han var sulten og på vandring, i gangen bak meg hadde alle kattene møtt opp, så jeg ville ikke ta han inn i huset.

Han spiste litt og jeg gikk inn igjen.

Da jeg våknet neste morgen satt han ved senga mi, hadde gått inn vinduet som sto oppe om natta så kattene kunne gå inn og ut som de ville.

Ble det kaldere i været dro jeg det igjen med en hyssing og skjøv det opp med en kjepp så jeg slapp stå opp av senga hver gang noen skulle inn eller ut.

Jeg kalte han **Nypusen** og trodde noen ville spørre etter han siden han var så fin.

Han var rolig og en kastret hannkatt.

Ingen spurte etter han og jeg introduserte han for de andre kattene. De likte han ikke. Så når det var mat fikk han ikke komme i nærheten, enda det var rikelig til alle.

Han var rolig og fredelig, holdt seg mest for seg sjøl. Men at han ikke fikk mat bekymret meg og en dag sa jeg til alle kattene: - Stakkars **Nypusen**, han har det ikke noe godt for dere er ikke snille mot han. Han har ikke noe annet sted å være enn her. Og dere har mat og et sted å bo og så skal dere ikke unne **Nypusen** noe som helst! Skam dere! Nå må jeg prøve å finne et nytt hjem til han, for sånn som det er her kan ikke han ha det.

Det er helt utrolig, men sant det som nå hendte. Som ved et trylleslag ble det veldig stas med **Nypusen**!

De flokket seg rundt han og fulgte han bort til matfatet og det var ikke måte på hvor stor stas det ble.

Så nå fikk han det godt, rolig og fredelig. Han lå ofte på gresset ute i gårdsplassen når sola skinte, likte godt å slappe av.

Tiden gikk, ingen hadde ennå spurt etter han, så jeg regnet han som min.

En dag jeg lette etter **Sheila** som hadde fått unger ute et eller annet sted kom jeg også ned til bekken. Ved kanten fant jeg **Nypusen**, død.

Antagelig var han blitt påkjørt på veien like ovenfor, der var det nærmest rally og **Bamse**, pusen til sønnen min, ble også påkjørt og drept der.

Sheila kom hjem med 3 unger noe senere, så det gikk bra med henne.

Så gikk det noen år da det en dag kom en fremmed dame inn i Galleri Pus.

- For noen år siden skulle vi få besøk av vennen vår med katt og campingvogn, fortalte hun og fortsatte: -Han stoppet på bensinstasjonen tett ved huset her, fyllte bensin og kjørte vogna litt bort på området her for å ta en pause og også lufte katten. Han slapp den ut, men den kom aldri tilbake. Vi bor i Hokksund, ca 7 km unna og vi var med han for å lete etter katten. Vi gikk i alle hus fra bensinstasjonen og i retning Drammen, men ingen hadde sett pusen.

- Men meg kom dere ikke til, avbrøt jeg, - for den kom til meg og jeg er nærmeste nabo til bensinstasjonen!

Jeg fortalte hva som hadde hendt og eieren som hadde savnet pusen sin i flere år, fikk endelig ro da han fikk vite pusens skjebne.

Det er akkurat det som kan plage folk i årevis at de ikke vet.

Marits pus var en skjønn liten tricolor som bodde i samme hus som meg og mine katter.

En dag var hun borte.

Marit var ulykkelig og lette og lette uten resultat.

Jeg ville hjelpe til og gikk i samtlige hus bortover veien her. Flere hadde sett pusen for noen dager siden, men visste ikke mer. I det siste huset jeg kom til bodde det en dame som vasket på skolen.

- Det var en slik liten katt på skolen for noen dager siden, så du kan spørre på skolekontoret, fortalte hun.

Der traff jeg en lærer som fortalte: - Jeg tok pusen med til butikken på Tråkka og spurte om noen der kjente den.

Det var det ingen som gjorde, enda butikken var full av kunder.

Men en ung mann sa:- Jeg kan ta til meg pusen.

- Da må jeg få navnet og adressa di i tilfelle eieren kommer, fortalte læreren.

Han ga meg adressen og jeg reiste til Solbergelva, jeg var ikke kjent der, men omsider fant jeg veien og huset. Der bodde det et ungt koselig par som nok hadde regnet med å beholde pusen, men de ble også glade for at den skulle få komme hjem til eieren sin.

Og Marit som hadde savnet pusen og var helt ulykkelig, ja, hun ble hoppende glad da hun igjen kunne holde den i armene sine.

Så den saken fikk en lykkelig slutt.

Nålle vil så veldig gjerne være utenfor kattergården!

En dag løp han ut mellom bena mine og vips var han utenfor porten.

Jeg etter, men stoppet da han stoppet og sa bare ganske lavt: - Nålle, kom hit.

Og det gjorde han. Jeg bar han inn i gården igjen og viste han rundt hvor han kunne gå. Skjønte han det? Men en katt lar seg ikke dressere, de gjør hva de vil. Sier jeg nei til Nålle, svarer han NNN!

Mange av de andre kattene går jo løse i hagen og gårdsplassen for å spise gress og luften seg litt og jeg vil så gjerne at Nalle skal kunne gjøre det samme. Men nei, han har en veldig utferdstrang og jeg får hjertebank når jeg ikke vet hvor han er. En dag sto han inne på bensinstasjonen ved siden av en mann som fylte bensin!

Jeg er redd for kattene og Nalle, men ønsker så inderlig at han skal kunne gå fritt som de andre her, for de har alltid kommet inn igjen. Når de har flydd fra seg i 100 gjennom hagen og gårdsplassen, da har de fleste tatt veien inn gjennom luka i nettingen rundt kattegården og kommet opp i huset.

Da er de sultne og må ha mat. De spiser nesten hele tiden, men bare litt av gangen. Og maten står framme hele tiden sammen med flere isbokser med vann.

Jeg lot **Nalle** gå løs igjen og passet på at han var innenfor gjerdet. Han var flink og kom da jeg ropte.

- Nå forstår han, tenkte jeg og gikk opp i huset.

Plutselig var han verken her eller der. Jeg ble ganske matt og ropte og lette, ingen å se.

Men plutselig kom han! Hvor hadde han vært?

Noen dager senere skulle jeg arbeide ute i hagen og slapp alle ut. De løp og hoppet, lå i gresset, klatret i det gamle epletreet og spiste innimellom de rasende raske løpeturene. Det var en fryd å se dem.

Da kvelden kom og jeg skulle se på TV, kom 28 **inn.Nalle og Abbas** manglet. Sistnevnte som går og kommer som han vil, klatrer over/gjennom? gjerdet, kom senere. Men **Nalle** var ikke å se. Ikke kom han om natta heller.

Jeg har vært i Dyrebeskyttelsen snart 30 år og har opplevd å høre utrolige historier av folk som har ringt meg. Dessuten står det i avisene om dyr, TV tar også opp hendelser om dyr så det knyter seg inni meg. Dere har sikkert også lest og hørt.

Derfor har jeg hatt hjertet i halsen mer enn en gang hvis noen ikke kommer hjem til leggetid.

Neste dag ringte jeg til flere, spurte naboene og ropte på **Nalle**. Og gikk rundt og spurte de som bor i nærheten. På min vei kom jeg til et hus hvor noe plutselig strøk seg inntil beinet mitt.

En liten radmager pus, tricolor, med store pupper. Døra var låst, på gårdsplassen lå 5 barnesykler slengt, på trappa en tom matbolle, Ikke vann. Sola stekte og det var skikkelig varmt.

Familien var sikkert på badestranda, tenkte jeg.

Nå skulle jeg kjøpe mat til **Fina** som bare spiser spesialkost og jeg fikk også med noen plastbokser fra butikken rett over gaten. Så gikk jeg ned til pusen igjen og fylte opp. En liten nesten haleløs, vakker langhåret, men-akk så redd pus kom også. Vannbollen ble og fylt opp og så gikk jeg hjem. Glad og lei meg. Glad for pusene fikk mat, lei meg for **Nalle** som var borte. Sola stekte og jeg la meg til å hvile. Utpå kvelden tittet jeg over verandarekkverket og ned i gården. Der satt **Nalle** og kikket rett opp i ansiktet mitt! Han går nemlig **ikke** katteluka! Jeg bar han lykkelig opp i huset, for han vil fremdeles bæres opp trappa.

Fina virket ikke helt frisk. Så hun ble undersøkt på en dyreklinikk hvor de tok blodprøve. Ikke noe galt.

Så oppdaget jeg en kul under maven og reiste til dyrlegen, men den kulen var ufarlig.

Så ble **Fina** tynn og ny tur til dyrlegen. Han ga henne 3 store sprøyter med intravenøs næring + vitaminer og antibiotika.

Diagnose: Kunne hun fått i seg noe hun ikke tålte? Hun hadde også sprutoppkast og ville ikke spise.

Nå ble det tvangsforing. Dyrlegen ga henne fysiologisk væske. En stund etter at vi kom hjem kastet hun opp en del av det hun ble tvangsforet med. Det var nesten umulig å få i henne noe som helst. Hun strittet imot og satte klørne i handa mi og hang fast etter klørne!

Det var mildt sagt gruelig vondt.

Jeg bandt et håndklæ løst rundt halsen hennes så det hang som en smekke og nå fikk hun ikke klort meg. Men hun strittet i mot.

Ny telefon til dyrlegen.

- Du er nødt til å få i henne noe. Prøv kremfløte!

Den ville hun ikke smake på en gang, så jeg fylte en sprøyte og da fikk hun den inn i munnen, men **Fina** er meget bestemt og lar seg ikke by hva som helst.

Det var en kamp.

Hun var pjusket så jeg vasket henne. Og tenk 2.dagen etter dyrlegebesøket beholdt hun kremfløten! Det så nesten ut som hun likte den, for hun svelget unda.

Og tro det eller ei, 3.dagen begynte hun å vaske seg!

Det syntes jeg var en stor seier, for nå hadde hun vært pjusket og ustelt lenge. Så prøvde jeg de små posene med kattermat, hun slikket i seg sausen. Det var akkurat som hun ikke kunne tygge.

- Tror du det er noe galt med tennene hennes? Jeg ringte dyrlegen igjen.

- For hun skjærer tenner!

Det viste seg at **Fina** klarte tygge kattungetørrfor, for det er det aller beste tørrforet kattene får. Jeg bruker det som godbiter.

Hun bor nå på soverommet mitt, eneste katt i senga. Og der rar hun mat flere ganger i døgnet, små porsjoner av gangen.

Heldigvis har hun ikke hatt sprutoppkast og virker rask og frisk. Men hun er fortsatt tynn, så jeg håper inderlig at hun kommer seg helt og vil legge på seg.

Apropos soverommet mitt. Der var det vanligvis 12 katter i senga når jeg lå der.

Hver natt ble jeg vekket flere ganger og det kom til et punkt da jeg ikke orket mer, var trøtt og utslitt om dagen.

Så jeg overlot soverommet og dobbeltsenga til kattene og flyttet ned på gjesterommet der det er en seng. Stille og rolig. Der sover **Fina** og jeg.

Men hver morgen har jeg blitt møtt av en velkomstkomite som står utenfor døra og som det skal klappes og koses med når jeg står opp.

Og det er veldig koselig.

Mikkel rev lusker gjennom skog og kratt
på leiting etter mat, dag og natt.
men, tenk han var heldig
og det no' så veldig
for utenfor hytta herr Grønhovd satt!

Og **Mikkel** får mat av en gavmild hånd,
tenk om alle mennesker var sånn!
I skogen har han hus og ly.
for mange veldig sky,
men til de snille knytter han bånd!

Fina har kommet seg så det er en fryd og glede!

Etter den forholdsvis lange tiden med elendig helse og nå hittil 3 veterinærbesøk, har hun blitt som dere ser på bildet. Hun får selvsagt ligge i den nye senga mi, som er en enkelt seng på det lille gjesterommet i 2.etasje Men hun maser ikke og vekker meg slik som **Droni** gjorde.

Etter at jeg overlot dobbeltsenga og soverommet i 3.etasje til kattene ville de ikke ligge der!

Ikke før jeg begynte å hvile middag på gamle soverommet. Da kom de.

Også **Droni**.

Hun begynte igjen å male inn i øret på meg, akkurat slik som de siste gangene jeg lå i dobbeltsenga. Presis kl 4.30 kom hun oppi senga, malte inn i øret på meg og slikket meg i ansiktet. —

Det nyttet ikke at jeg sa: - Nå er det natta, legg deg til å sove! Til slutt sto jeg opp, gikk ned i stua og kokte en kopp kaffe.

Så satt jeg der og beundret den vakre soloppgangen (kanskje en mening med at jeg skulle vekkes likevel?), rosa skyer på en vakker, frisk himmel. Her satt jeg til øynene falt nesten igjen og gikk opp og la meg. Den første som hoppet oppi senga, var **Droni**, enda så irritert jeg hadde vært da jeg sto opp. Hun var like blid og kosete. Underlig. Men dette gjentok seg 3 morgener på rad: Presis kl 4.30 begynte hun å male inn i øret mitt og slikke meg i ansiktet.

Og nå da jeg en dag hvilte middag i samme seng og **Droni** begynte å male inn i øret og slikke kinnet mitt, sa jeg:- Dette er årsaken til at jeg flyttet ut av soverommet!

Da sluttet hun å male, men la seg godt inn i armkroken min og vi sovnet begge to.

Men jeg har absolutt ikke tenkt å flytte opp igjen.

For det var jo ikke bare Droni som holdt meg våken. Noen tok rennefart og hoppet opp på maven min, andre tok fraspark oppå maven og hoppet ned. Særlig gjorde Prins dette. Skal si jeg merket det! Og så var det de som lå under senga og gjorde utfall mot de som hoppet ned, det ble fresing og galopp rundt i rommet.

Og så var det de som måtte frese og skrike til hverandre, ikke så ofte, men sum summarum , jeg bytter ikke tilbake til det gamle soverommet!

Og i dag 21.juli lå det flere i senga da jeg tok med en dyrevenn som kom på besøk. Så nå ser det ut til at de godtar soverommet alene.

Men gjett hva kattene fant på i dag?

Jo, de tisset og markerte som bare det, fordi jeg snakket med gjesten og ikke ga dem godbiter!

Akkurat som når jeg snakker med en flott dyrevenn som har to vidunderlig vakre hunder, flere katter og pinnsvin.

De tåler ikke at hun snakker i telefonen!.. Det blir et øredøvende leven!

Så vi hørte nesten ingenting, for bare hundebjeff.

Akkurat slik var golden retrivieren **Prins** også.

Han tålte ikke at jeg snakket med folk utenfor porten!

Apropos tissing.

Jeg forsøker lære kattespråket ved å lese en bok. Forfatteren forteller om episoder. Deriblant en katt som ga beskjed om at så lenge hun ikke fikk nok oppmerksomhet, ville hun fortsette å tisse ned de nye skoene til eieren sin!

Det er en del tissing i huset her, men hvor mye oppmerksomhet skal de ha? Jeg er jo bare et menneske! Men dette er ikke noe særlig problem for meg. Men noen besøkende reagerer.

Jeg sammenlikner huset mitt med et **fjøs**, en må tåle lukta av de som bor der. Det er min mening. Jeg har rengjøringshjelp hver 14.dag, men det er en nytelse!

En Oslo tur.

Tirsdag 22-7 2008 dro min skolevenninne Tove og barnebarn Marita og jeg til Oslo med TimeExpressen. En flott oppfinnelse som bringer oss greit mange steder i landet, denne gang til Oslo.

Vi gikk av i nærheten av Vestbanen som nå er nedlagt og huser

Nobels Fredssenter.

Her gikk vi inn og beskuet fotoutstillingen. En ung fotograf hadde i flere år reist verden rundt og viste nå folks boforhold i forskjellige land.

Hvor inderlig godt vi har det her i Norge!

I annen etasje var **Nobels hage.** Hundrevis av lys, med bilder av alle fredsprisvinnerne og opplysninger om hva de hadde gjort for freden.

Sterke opplevelser!

Det var godt å komme ned i 1.etasje til den berømte konditor **Pascal** hvis vidunderlige kaker oppholdt president **Bill Clinton** i sin tid så han kom for sent til møtet med kongen!

Det var lommeboken som satte grenser for utskeielsene våre. 1 kakestykke og en kopp kaffe var rådyrt, men himmelsk i smak!

Oslo Rådhus er vakkert, både utvendig og innvendig. Ute holdt også en gjeng skatere på og viste sin elegante behandling av **skateboard** på trappene. Vakre blomster og kjempestore gamle rhododenron samt andre vakre planter lyste opp blant springvann og fossefall.

Inne i borggården beskuet vi de flotte relieffene utskjært i tre med nydelige farger og motiv fra **Norm mytologi.** Det var 50 år siden jeg så dem sist, friskere og klarere i fargene, nå trenger de faktisk å bli rensset!

Inne i Rådhusalen så vi Henrik Sørensens flotte maleri som gikk i flere etasjer over hverandre og dekket veggen mot sjøsiden. Friske farger med mye gull. Imponerende.. Turister fra mange land gikk og beundret kunstverkene som hang på alle veggene.

Med gratis Oslokart ute igjen, fortsatte vi i Stortingsgata forbi **Stortinget** og nedover mot **Halvorsens Conditori,** Oslo eldste. Men det var stengt pga. oppussing.

På **Karl Johan** var yrende liv. Noen spilte fløyte og noen trekkspill. Noen malte bilder med spraybokser og maske for ansiktene, pga skadelig løsemiddel. Bildene var flotte. En kunstner klipte silhuetter i svart papir for kr 30,- Marita barnebarn hadde fra før.

En narkoman, pen ung gutt solgte =Oslo. De narkomane kjøper bladet for kr 25,-og selger for kr 50,-.For at de skal få litt større selvtillit og slippe å tigge. Jeg spurte hvor gammel han var. - 21, var svaret.
- Du må prøve å komme deg ut av dette, sa jeg. - Jeg har fått plass på **Furuli** om et par dager, svarte han. Jeg håper inderlig det kan hjelpe.
En levende skulptur malt med sølv sto på en sokkel og lenger ned i

gata en som var **malt i gull**.
Da jeg mistet kartet mitt på gata, ropte han på meg, hoppet ned av sokkelen og ga meg det.

Det var også mange smykkeselgere, tegnere og malere å se.

Ole Kopreitan den kjente fredsaktivisten, slo vi av en prat med.

Han hadde ei slags vogn overlesset med buttons og papirer og samlet underskrifter mot atomkrig. En veldig hyggelig, gammel mann som har holdt på i mange, mange år.

Og folk i alle nasjonaliteter vrimlet rundt oss. Mye å se på og studere.

Ved enden av Karl Johan gikk vi til høyre — (**Østbanen** —nå **Sentralbanestasjonen**) var midt imot og ved **Børsen** gikk vi til venstre. Og der åpenbarte **Operaen i Bjørvika** seg, den lå der som et **Fata Morgana!**

Vi gikk trappene opp til gangbrua som førte over den trafikkerte veien og så var vi utenfor **Operaen**. jeg hadde håpet å få tatt foto av **svanene og endene** som jeg så sist jeg var der. Men nå var ingen å se. Det var trist.

Å gå inn i operaen var utenkelig med våre bein! Vi orket ikke mer!

På **Langkaia** bak oss lå en båt med store plakater; - **Is, vafler og kaffe**.

Det var en gammel båt, men ren og pen. På mellomdekket som var lite og koselig med planter og blomster, var gode stoler og vi slappet av. Kr. 30,- for deilige vafler m/jordbærsyltetøi og kaffe. **I I**

Alt i alt en deilig dag, men beina verket! Min venninne og jeg var ganske utslitte! Marita på 14 år sa ingenting, hun var jo sammen med rene gamlehjemmet! Været var pent, men så varmt at svetten rant. Godt å komme hjem til en dusj, + 40 grader utenfor kjøkkenvinduet! Og kattene stimet rundt meg med en gang, helt nydelig! En perfekt dag!.

Her sitter Marita og min skolevenninne Tove.

Jeg var ikke sliten i beina, for jeg slappet av hjemme — hele dagen, sier **Snøhvit** og koser seg i sofaen.

- Selv om jeg tisser i stolene og på komfyren og rar kjeft av matmor Karin, bryr jeg meg ikke om det! For jeg tisser likevel, jeg. Henne tar jeg innersvingen på!

**Vet du hvor nyttige pinnsvin er?
De holder hagen fri for snegler,
insekter, mark, mus, frosk og orm.
I mitt leksikon (Gyldendals store)
kan det leses mer.
Tørrfor for katt tåler de godt å
spise hvis du vil stelle med dem.
Og husk vann!**

Bolla pinnsvin på besøk.

En dag sto et pinnsvin utenfor den åpne døra, på vei inn i huset. Her bodde mange katter, men det brød verken kattene eller Bolla pinnsvin seg om. Det så ut som om de kjente hverandre! Det gjorde de kanskje også.

Bestemor satte ut litt mat, litt kattemat. Og Bolla spiste. Det var flere dyr som kom til matmor, bl.a. Herr GrevLing.

Hver kveld senket bestemor en liten bøtte med tørrfor ned på bakken fra stuevinduet i 2.etasje, hun hadde en hyssing som hun festet til veggen så det skulle være lett å heise bøtten opp og å senke den ned.

Etter det ble mørkt kom det katter, flere pinnsvin og Herr Grev Lingen for å spise. Alt gikk fredelig for seg, unntatt når Bolla Pinnsvin eller noen av familien hennes, krabbet oppi bøtta så ingen andre fikk mat. Det likte ikke Grev Lingen og dyttet på Bolla Pinnsvin så hun ble rasende og skrek så hun vekket nesten hele nabolaget!

GrevLingen bodde i nabohusets kjeller, med egen inngang. Men de holdt slikt leven at familien i 1.etasje ikke fikk sove i det hele tatt!

Så de tok rett og slett og stengte inngangen med store steiner.

Grev Lingen hadde mange muligheter til ny leilighet. Like ved gikk det en bratt skråning ned til bekken, så her var store muligheter.

Men de slo seg til lenger unda, i den store skråningen oppe ved elva.

Så her ble det rene boligblokka med et utall av grevlinger. Det så de som reiste med båt oppover elva mot Hokksund.

Men Bolla pinnsvin var svært uheldig.

En dag hun skulle over gata, kom en bil og kjørte på henne så hun døde.

Det var veldig trist.

Pinnsvin er fredet i Norge, så bilistene burde sette ned farten og ikke kjøre så fort.

En overlykkelig Nalle løs i hagen. Burre og Droni koser seg også, men utenfor Porten. For husk: Gresset er alltid grønnere på forbudt område!

Det ble for varmt for gamle Tarzan så hun gikk inn og la seg på det kjølige steingulvet i stua. Men med en liten pute under hodet!

Avsender Karin Margareth Woll
Bruvn. 5, 3055 Krokstadelva.
Tlf.47240023 – 98433689.
Konto for gave til pusene:
0540 8017809
www.haandtverk.no/burreposten

Sommerhilsen fra

Abbas, Burre, Barten, Clio,
Droni, Fido, Fina, Gråpus,
Gullet, Lille, Mia, Mimmi,
Missi, Musse, Nøste, Nålle,
Pippi, Prins, Prinsessen,
Rulle, Shans, Sheiken,
Smurf, Snøhvit, Snøsokk,
Sussi, Svarten, Svarteper,
Sølpilen, Tarzan
og matmor Karin

Med stor takk for all
støtte og gaver til mat,
medisiner, dyrlege, leker og
det de ellers måtte
trenge.

Tekst og foto Karin Woll
antatt foto av Mikkel Rev

Velkommen til Galleri
Pus!

Bruvn. 5, 3055
Krokstadelva.

Mand-og tords. 11-17 el
avtale pr tlf.

Selger bildekunst, lager
sanger og taler.

Sender over hele landet-
Tlf 47240023

Sponser Burre Posten

www.haandtverk.no/galleripus

Jeg har en deilig have!
og hvor den er skjønn!
her vokser alle vekster,
den er en livets brønn.

Venner på besøk:
for et deilig sted!
Her vokser alt som i
paradisets fred!

En gang jeg klippet kanter
og luket hvert et strå!
Må Gud tilgi min dårskap
naturens skjønnet jeg ikke så!
Karin Woll